

sok. Körülbelül 800 munkás gyűlt össze a 10 iskolában. Az előadás 1 óráig tartott. (Föv. Lapok. 1892. 330. l. 47. sz.) Ugyanerről tartottak előadást a február 21-diki vasárnapon is.

— *Petőfi költeményei stenografálva.* Sokkal nagyobb föltűnést keltett az ügy, hogysem hallgatással mellőzhetnők. Jókainak egy közös hadseregbeli tiszt egy parányi, fekete bőrbbe kötött, a viselésben erősen megkopott könyvet mutatott be, melyet ez egy segesvári deák ismerősétől s ez viszont atyjától, egy segesvári polgártól kapott, kitől úgy hallá, hogy Petőfié volt. E könyvecskébe Petőfi versei vannak stenografálva, csak a címek vannak a rendes betűkkel írva s ez az írás Jókai szerint, a Petőfi kezétől eredő, egy aláírással együtt. Jókai szerint bizonyosan Petőfi stenografálta le költeményeit, hogy a tábori életbe is magával vihesse s az a cserkesz, ki talán őt megölte, elvevén a könyvet is, odaajándékozta, mint olvashat-

lant, első quartélymesterének. — Jókai megvételre ajánlá a nemzeti muzeumnak. (Pesti Hírlap. febr. 15.) Erre az ajánlatra a nemz. muz. a hozzá került könyvet szakértői vizsgálat alá vette, Majláth Béla könyvtárőr kiderítette, hogy a czímiratok nem Petőfitől eredők, egy gyorsírás-szakértő meg kimutatta, hogy az írás legfőlebb 10—15 éves s a végén meg van nevezve írója is: »írta Nagy Béla«, ki kedvtelésből írhatta így össze a 157 költeményt, mennyi t. i. a könyvecskében van. (V. ö. Föv. Lapok. 47. 48. sz.)

— *Zichy Mihály* az »Aradi Album« részére két műlapot rajzolt »1848—1849« és »1867« cz. a. E két műlap az albumban is megjelent, újabban pedig eredeti nagyságban is kiadta Morelli Gusztáv metszetében (163 cm. — 75 cm.) a »Könyves Kálmán« irod. részvénytársaság Budapesten. Ezek közül a 2-dikon Petőfi koszorúzott halott alakja látható az előtérben, jobb kezét szíven, kinyújtott balját lantján nyugtatva.

Tudnivaló.

— *Név- és tárgymutató.* Folyóiratunk e száma mellett küldjük zét a Pet.-muz. I—IV. (1888—1891.) évfolyamának kimerítő betűrendes név- és tárgymutatóját, melyet *Demeter István* tanárjelölt úr állított össze nagy gondnal és fáradsággal.

— *Magunkról.* Folyóiratunk egyik alapítója és szerkesztője, *dr. Csernátoni Gyula*, Besztercze-Naszódmegye tanfelügyelőjévé neveztetvén ki, Ko-

lozsvárról Beszterczére költözött s így ugyan a szerkesztés közetlen feladataiban nem vehet részt, de továbbra is a Petőfi-Muzeum társ-munkása marad. Szerkesztőséget illető levelek *Kolozsvár, Szentegyházutczá 33. sz. a.* intézendők.

— *Melléklet.* Folyóiratunk e száma mellett, a »Grafikai Szemle« szívésségéből, közöljük a »Nemzeti dal« 1848 márcz. 15-diki kiadását facsimileben.